

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஒவ்வொரு அடியிலும் சிவபாபாவிடமிருந்து ஸ்ரீமத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். பிரம்மாவினூடாக உங்கள் செய்திகள் அனைத்தையும் தந்தைக்குக் கொடுங்கள்.

கேள்வி: ஒரேயொரு தந்தையின் குழந்தைகளாக இருக்கும்பொழுதும், ஏன் சில குழந்தைகள் அன்பான புத்தியையும், ஏனையோர் அன்பற்ற புத்தியையும் கொண்டிருக்கின்றார்கள்?

பதில்: பாப்தாதாவுடன் முழுத் தொடர்பையும் பேணுகின்ற குழந்தைகளும், தங்கள் புத்தியில் எவ் விடயத்தையிட்டும் சந்தேகத்தைக் கொண்டிராது, பிரம்மாவினூடாகத் தங்கள் உண்மையான அட்டவணைகளைச் சிவபாபாவிடம் கூறுகின்றவர்களும் அன்பான புத்தியை உடையவர்கள். எவ்வாறாயினும், எக்காரணத்தைக் கொண்டேனும் நீங்கள் பிரம்மாவுடனோ அல்லது உங்கள் பிராமண ஆசிரியருடனோ முரண்பட்டு உங்களுக்கு பிரம்மாவுடன் எத் தொடர்பும் இல்லை எனவும், நீங்கள் சிவபாபாவை மாத்திரமே நினைவுசெய்ய வேண்டும் எனவும் நினைத்து பாபாவிற்கு எழுதாது விட்டால் மாயை உங்கள் புத்தியை ஆக்கிரமித்துவிட்டாள் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். அத்தகையவர்களே அன்பற்ற புத்தியை உடையவர்கள்.

பாடல்: எனக்கு ஆதரவளித்தவருக்கு என் இதயம் நன்றி கூறுகின்றது!

ஓம் சாந்தி. தந்தையும் குழந்தைகளுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றார். தந்தை தனது உதவியாளர்களாகிய குழந்தைகளுக்கு நன்றி செலுத்துவதுடன், அவர்களைப் புகழவும் செய்கின்றார். எல்லையற்ற தந்தை வந்துள்ளார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அறிந்துள்ளீர்கள். தந்தை தூய்மையற்ற உலகில் பிரவேசிக்கின்றார். அவர்கள் பாடுகின்றார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! தூய்மையாக்குபவர் வரும்பொழுது, அவர் நிச்சயமாக மிகச்சில மனிதர்களே வாழுகின்ற, சுவர்க்கமாகிய தூய உலகை ஸ்தாபிப்பதற்காக வந்திருப்பார். தூய உலகின் புகழ் பாடப்பட்டுள்ளது. தூய உலகில் கூவியழைப்பவர்கள் எவரும் இருக்க மாட்டார்கள். இத் தூய்மையற்ற உலகில் மாத்திரமே மக்கள் கூவியழைக்கின்றார்கள். பக்தர்கள் தங்களைத் தூய்மையற்றவர்களாகக் கருதுகின்றார்கள். உண்மையில், பாரதத்தில் மாத்திரமே தேவர்களின் தூய இராச்சியம் இருந்தது. பாரதத்தில் தூய்மை இருந்தது. அவர்கள் மிகவும் செல்வந்தர்களாகவும் சந்தோஷமானவர்களாகவும் இருந்தனர். இப்பொழுது அவர்கள் சந்தோஷமற்றுள்ளனர். பிரம்மாவின் சரூரத்தில் அமாந்திருந்து சிவபாபா விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆகவே, நீங்கள் பிரம்மாவின் சரூரத்தையும் நினைவுசெய்ய வேண்டும். குழந்தைகள் வெகு தொலைவிற்குச் சென்றால், உதாரணத்திற்கு, நீங்கள் உங்கள் சொந்த இடத்திற்குத் திரும்பவும் சென்றால், நீங்கள் உங்கள் மணவாளனாகவும் இருக்கின்ற, எல்லையற்ற தந்தைக்கு ஒரு கடிதத்தை எழுத வேண்டும். நீங்கள் பிரம்மாவினூடாக, சிவபாபாவிற்கு எழுத வேண்டும். பிரம்மா இல்லாது, சிவபாபாவினால் செவிமடுக்க முடியாது. நீங்கள் பிரம்மாவினூடாக சிவபாபாவை நினைவுசெய்ய வேண்டும். தாங்கள் சிவபாபாவை நினைவுசெய்வதாகவும், தங்களுக்குச் சாகார் ரூபத்துடன் எத்தொடர்பும் இல்லை எனவும் எண்ணுகின்ற சில குழந்தைகள் உள்ளனர். எனினும், சிவபாபா இங்குள்ளதால், நீங்கள் நிச்சயமாக இவரினூடாகவே பாபாவிற்கு ஒரு கடிதத்தை எழுத வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் செய்தியை பிரம்மாவினூடாக சிவபாபாவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். விநாச காலத்தில் அன்பான புத்தியைக் கொண்டுள்ளவர்களும், விநாசகாலத்தில் அன்பற்ற புத்தியைக் கொண்டுள்ளவர்களும் எனப் பாடப்பட்டுள்ளது. யார் மூதான அன்பு? பிரம்மாவினூடாக சிவபாபாவின் மூதான அன்பாகும். எவ்வாறாயினும் தாங்கள் சிவபாபாவை நினைவுசெய்வதாகக் கூறுகின்ற அத்தகைய முட்டாற் புத்தியை உடைய சிலரும் உள்ளனர். தன்னை நினைவுசெய்வதால் உங்கள் படகு அக்கரை செல்லும் என சிவபாபா கூறுகிறார்; ஆனால் அவர் எங்குள்ளார்? அவர் நிச்சயமாக இங்கு, இவரின் சரூரத்திலேயே உள்ளார். அவர் இவரின் மூலமே கற்பிக்கின்றார். நீங்கள் எவ்வாறு அசரூரியானவருக்கு ஒரு கடிதத்தை எழுதுவீர்கள்? மணவாட்டிகள் தங்கள் மணவாளர்களுக்குக் கடிதங்களை எழுதுகிறார்கள், மணவாளர்கள் தங்கள் மணவாட்டிகளுக்குக் கடிதங்களை எழுதுகின்றார்கள். சத்தியயுகத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து கலியுக இறுதிவரை மனிதர்கள் மனிதர்களுக்கே கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆத்மாக்கள் இப்பொழுது பரமாத்மாவைச் சந்திப்பதால், அவர்கள் அவருக்குக் கடிதங்களை எழுதுகின்றார்கள். அவர்கள் அசரீரியான பரமாத்மாவான பரமதந்தையுடன் பேசுகின்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் பிரம்மாவினுடாகவே தொடர்பில் இருக்க வேண்டும். நங்கள் பிரம்மாவினுடாக சிவபாபாவிற்குக் கடிதம் எழுதும்பொழுது மாத்திரமே நங்கள் உண்மையிலேயே அவரை நினைவுசெய்கின்றீர்கள் என்பதை சிவபாபா புரிந்து கொள்வார். மாயை சிலரது புத்தியை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதால், அவர்கள் சரீர உணர்விற்கு வருவதுடன், ஒரு கடிதத்தையேனும் எழுதுவதில்லை; அவர்கள் மறந்து விடுகின்றார்கள். இப்பொழுது விநாச காலத்தில், அவர்களில் எவரும் அன்பான புத்தியைக் கொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் பாண்டவர்கள் தங்கள் புத்தியில் அன்பைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணரே கஃதையின் கடவுள் என அம்மக்கள் எண்ணுகின்றார்கள். அச்சா, அது ஸ்ரீ கிருஷ்ணராக இருந்திருப்பின், நங்கள் அவருக்கே எழுத வேண்டும். நங்கள் சிவபாபாவிற்கு எழுதவும் வேண்டும். நங்கள் நிச்சயமாக ஸ்ரீமத்தைப் பெற வேண்டும். தாங்கள் சிவபாபாவை நினைவுசெய்வதாகச் சிலர் கூறுகின்றார்கள். ஆனால், சரீரதாரியான பிரம்மா இல்லாது, அவர்களால் ஆலோசனைகளைப் பெற முடியாது. தங்கள் யோகம் சிவபாபாவுடன் இருப்பதாகவும், தாங்கள் தொடர்ந்தும் அவருக்கு உதவி செய்வார்கள் எனவும் மிகவும் நல்ல, முதந்தரமான குழந்தைகள் எழுதுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், உங்கள் ஆஸ்தியை நங்கள் தந்தை பிரம்மாவின் மூலமாக அன்றி, பாட்டனாரிடமிருந்து பெற முடியாது. நங்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஆலோசனையைப் பெற வேண்டும். அத்தகைய செய்திகள் பாபாவிற்கு வருகின்றன. அவர்கள் பிரம்மாவுடனோ அல்லது தங்கள் பிராமண ஆசிரியருடனோ முரண்படுவதால் மாயை அவர்களின் முகங்களை முற்றாகவே திருப்பி விடுகின்றாள். நங்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் சிவபாபாவிடமிருந்து ஸ்ரீமத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதையும், அச் சந்தர்ப்பங்களின்பொழுது நங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என பாபாவிடம் கேட்க வேண்டும் என்பதையும் நங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நங்கள் சந்தோஷமாகவும் திருப்தியாகவும் இருக்கின்றீர்களா என பாபா எப்பொழுதும் குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் வினவுகின்றார். ஒன்று சரீர நோயும், மற்றையது ஆன்மீக நோயும் ஆகும். சிலர் ஒருபொழுதுமே தாங்கள் சந்தோஷமாக இருப்பதாகவும், மாயை தங்களைத் தாக்கவில்லை எனவும் பாபாவுக்குக் கூறுவதற்கு எழுதுவதில்லை. அச்சா. அவர் அனைத்தையும் அறிந்திருந்தாலும், நங்கள் அவரிடமிருந்து வழிகாட்டல்களைப் பெற வேண்டும்: இவ் விடயத்தில் நான் செய்வது சரியா, அல்லது பிழையா? உங்களுக்கு மிகச்சரியான யோகம் இல்லாதபொழுது, நங்கள் பிழை விடுகின்றீர்கள். விநாச காலத்தில் அன்பான புத்தியைக் கொண்டிருக்கின்ற குழந்தைகள் தந்தையிடம் வர வேண்டும். தந்தை இங்கே அமர்ந்திருக்கின்றார். விநாச காலத்தில் அன்பற்ற புத்தியைக் கொண்டுள்ள பலரும் இருப்பதால், அவர்கள் குழப்பம் அடைந்து, பிழையான செயல்களைச் செய்ய ஆரம்பிக்கின்றார்கள். ஸ்ரீமத்தைப் பெறாமல் உங்களால் எதனையும் மேற்கொள்ள முடியாது. ஒரு வழிகாட்டியில்லாது அவர்களால் சுயமாகத் தங்கள் இலக்கை அடைய முடியாது. அவர்கள் வழியை அறியாது விட்டால் எவ்வாறு எவ்வேனும் அங்கு செல்ல முடியும்? ஒரு வழிகாட்டியின் கரங்கள் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகின்றன. ந்ந்துவதற்குக் கற்கின்ற ஒருவருக்கு நிச்சயமாக உதவியும் தேவை. பாபா தொடர்ந்தும் குழந்தைகளாகிய உங்களை எச்சரிக்கின்றார்: உங்களுக்கு எவ்விடயத்தில் எந்தச் சந்தேகம் ஏற்பட்டாலும், குறைந்தபட்சம் இவருடனாவது தொடர்பில் இருங்கள். எவ்வாறாயினும், இவரின் மூலமே நங்கள் சிவபாபாவிடமிருந்து வழிகாட்டல்களைப் பெறுகின்றீர்கள். பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: இந்த இரதம், அதாவது, இந்த சிம்மாசனம், குறிப்பாக அமரத்துவ ரூபத்திற்காகவே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. பாபா கூறுகின்றார்: நான் இவருடைய இரதத்தின், அதாவது, அவரின் சிம்மாசனத்தின் ஆதாரத்தைப் பெறுகின்றேன்;. இல்லாவிட்டால், நான் எவரது சரீரத்திலேனும் எந்நேரத்திலும் பிரவேசித்து நான் விரும்பிய சேவையை என்னால் செய்து கொள்ள முடியும். பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: அனுமனை ஒருவர் வழிபட்டால், அப்பொழுது நான் அவருக்கு அக்காட்சியையே அருள்கின்றேன். நான் அவரது பக்தியின் வெகுமதியை அவருக்குக் கொடுக்கின்றேன். நான் அவருக்கு அனுமனின் காட்சியை அருளும்பொழுது, அவரது பக்தி முற்றிலும் அவர் மூதே இருக்கும்;; அவர் அவரை (அனுமன்) மாத்திரமே பற்றிக் கொள்வார். பாபா மிகவும் அனுபவசாலியான இரதத்தையே தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். அவர் ஓர் இரத்தின் வியாபாரியாக இருந்தார். இதுவே அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களின் வியாபாரமாகும். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் நான் இந்த இரதத்தினுள் பிரவேசிக்கும்பொழுது மாத்திரமே, என்னால் இப்பணியை மேற்கொள்ள முடியும். கிறிஸ்துவின்

மூலம் கிறிஸ்தவர்கள் உருவாக்கப்படுவதைப் போன்று, அவர் பிரம்மாவினுடாகப் பிராமணர்களைப் படைக்கிறார். பெயர்கள் ஒரே மாதிரியாகவே உள்ளன. ஆகவே, நான் பிரம்மாவின் இரதத்தினுள் பிரவேசிக்க வேண்டும். நான் இங்கமர்ந்திருந்து, இவரின் பிறவிகளின் கதையை உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். கிருஷ்ணருடையதே முதற் பிறப்பாகும். நான் அவரின் பல பிறவிகளின் இறுதிப் பிறவியில் வருகின்றேன். நான் உங்களுக்கு இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் மிகச்சரியாகக் கூறுகின்றேன். எவரேனும் வினவினால், அவர்களிடம் கூறுங்கள்: பிரம்மா முதலில் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறார், ஏனெனில் அப்பொழுது மாத்திரமே அவரின் மூலம் பிராமணர்கள் படைக்கப்பட முடியும். மனித குலத்தின் பௌதீகத் தந்தை தேவைப்படுகிறார். மனித குலத்தின் தந்தை சூட்சும உலகில் இருக்க முடியாது. மனித குலத்தின் தந்தையான பிரம்மா இங்கேயே தேவைப்படுகிறார். காரிருள் நிலவும் நேரத்தில் மாத்திரமே நான் பாரதத்தில் வருகின்றேன். அரைக் கல்பத்தின் பக்தி இப்பொழுது முடிவடைகின்றது. அவர்கள் பாடுகின்றார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! பிரளயம் இடம்பெற்றிருப்பின், உலகம் தூய்மையாக முடியாது. 'பிரளயம்' என்ற வார்த்தை பிழையாகும். மக்கள் மிகவும் சந்தோஷமற்றவர்களாகவும், தூய்மையற்றவர்களாகவும் ஆகும்பொழுதே, நான் வருகின்றேன். சத்திய திரேதாயுகங்கள் தூய உலகமும், துவாபர கலியுகங்கள் தூய்மையற்ற உலகமும் ஆகும். இப்பொழுது இங்கே பில்லியன் கணக்கான மக்கள் இருக்கின்றார்கள். சத்தியயுகத்தில் அத்தனை பேர் தேவைப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஒருவரின் வயிற்றிலிருந்து ஏவுகணைகள் வெளிப்பட்டதாகவும், அவற்றினுடாக அவர்கள் தங்கள் சொந்தக் குலத்தையே அழித்ததாகவும் அவர்கள் காட்டியுள்ளார்கள். மக்கள் அமர்ந்திருந்து, அவ்வாறான கதைகளை உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். எவரது வயிற்றிலிருந்தும் எதுவும் வெளிப்படுவதில்லை. இது புத்திக்கான வேலையாகும். விஞ்ஞானத்தின் மூலம் மக்கள் இப்பொழுது எவ்வளவு சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்கின்றார்கள் எனப் பாருங்கள்! முன்னர், எரிவாயு (பயன) அல்லது மின்சாரம் போன்றவை இருக்கவில்லை. பாபா அனுபவசாலி. பாபா கூறுகின்றார்: நான் ஒரு பழைய சரூரத்தில் பிரவேசிக்கின்றேன். கிருஷ்ணரின் சரூரம் பழையதல்ல. கிருஷ்ணர் தூய்மையற்றவர் அல்லர். மக்கள் கூவி அழைக்கின்றார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! ஆகையால், அவர் நிச்சயமாகத் தூய்மையற்ற உலகில் ஒரு தூய்மையற்ற சரூரத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும். தூய்மையற்ற உலகில் தூய சரூரங்கள் இல்லை. இங்கே, ஆத்மாக்கள் தமோபிரதானாக உள்ளார்கள், அவர்களின் சரூரங்களும் தமோபிரதானாக உள்ளன. கூறப்படுகின்றது: சத்தியயுகமும் திரேதாயுகமும் முதலில், சத்தியயுகம் உள்ளது. அங்கே, ஆத்மாக்கள், சரூரங்கள்; இரண்டும் தூய்மையாக உள்ளன. பின்னர், ஆத்மாக்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். நான் வந்து அவர்களை விகாரமற்றவர்கள் ஆக்குகின்றேன். மாயை மிக நல்ல, முதற்தரமான குழந்தைகளின் காதுகளையும் இழுத்து விடக்கூடியவன்;. பின்னர் அவர்கள் பிராமண ஆசிரியருடன் அல்லது பிரம்மாவுடன் குழப்பமடைந்து, சந்தேகத்தை வளர்த்து, விலகிச் செல்கின்றார்கள். மாயை அவர்களின் முகங்களைத் திருப்பி விடுகின்றாள். அவர்கள் அன்பான புத்தியை உடையவர்களிலிருந்து அன்பற்ற புத்தியை உடையவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் சிவபாபாவுடன் கற்பதை நிறுத்திவிடுகின்றார்கள். சிலர் கற்கின்றார்கள், ஆனால் அவர்களால் ஞானத்தை முற்றாகக் கிரகிக்க முடியாதுள்ளது. ஆகவே, பாபா கூறுகின்றார்: அதனால் பரவாயில்லை. இரண்டு விடயங்களை மாத்திரம் உறுதியாக்கிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் பாபாவை நினைவுசெய்ய வேண்டும். உங்கள் புத்தி இங்கேயும், மேலே அங்கேயும் (உங்கள் வட்டில்) இருக்க வேண்டும். ஜூனியின் உதாரணமும் உள்ளது: அவன் கூறினான்: எனக்குச் செய்வதற்கு வேலை தாருங்கள், இல்லாவிட்டால் நான் உங்களை உண்டு விடுவேன். பாபா கூறுகின்றார்: நான் உங்களுக்கு என்னை நினைவுசெய்கின்ற வேலையைக் கொடுக்கின்றேன். என்னை நீங்கள் நினைவுசெய்யாது விட்டால், மாயை உங்களை உயிருடன் உண்டுவிடுவாள். நீங்கள் நினைவுசெய்வதற்கு நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும். முதலில், சிறிது நேரத்தை ஒதுக்குங்கள். அப்பொழுது, உங்கள் பயிற்சி விருத்தியாகும்;. பாபா கூறுகின்றார்: மௌனமாக இருந்து, என்னைத் தொடர்ந்தும் நினைவுசெய்யுங்கள். பாபா மேலே அங்கேயும், அத்துடன் இங்கேயும் உள்ளார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாங்கள் பாபாவிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். பாபா இவரின் சரூரத்தினுள் வந்துள்ளார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். நீங்கள் நினைவுசெய்யாது விட்டால், மாயை உங்களை உயிருடன் உண்டு விடுவாள். பல கட்டுக்கதைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. முன்னர், நீங்கள் விவேகமற்றிருந்தீர்கள். பாபா இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நான் திரும்பிச் செல்லும்பொழுது,

நீங்கள் உலக அதிபதிகள் ஆகுகிறீர்கள். நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடனேயே பேசுகின்றேன். சரூரத்தினுள் உள்ள ஆத்மாவே பரட்சைகளில் சித்தி எய்துகின்றார். தந்தை இப்பொழுது கூறுகின்றார்: ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுங்கள்! நீங்கள் வீட்டில் உங்கள் குடும்பத்துடன் வாழும்பொழுதும், உங்களை ஒரு சரூரமற்ற ஆத்மா எனக் கருதுங்கள். நீங்கள் அதிகளவுக்குத் தந்தையை நினைவுசெய்யும்பொழுது, அதிகளவுக்கு நன்மை அடைவீர்கள். இதுவே யோகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. உண்மையில், இதுவே நினைவு செய்தல் - அதாவது, தந்தையின் மூதான ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் அன்பு ஆகும். நீங்கள் அவரை நினைவு செய்கின்றீர்கள். ஒரு காதலியும் ஓர் அன்பிற்கினியவரும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கின்றார்கள்; அவர்கள் சரூரத்தின் மூதே அன்பு கொண்டுள்ளார்கள். காதலி, அன்பிற்கினியவர் இருவரும் சரூரதாரிகள். அது காதலியின் முன்னிலையில் அன்பிற்கினியவர் நிற்பதைப் போன்றுள்ளது. பின்னர் அன்பிற்கினியவர் காதலி;யைக் காண்கின்றார். நீங்கள் இப்பொழுது பரமாத்மாவான பரமதந்தையின் காதலிகள். ஒரேயொருவரே அன்பிற்கினியவரும், ஆத்மாக்கள் அனைவரும் காதலிகளும் ஆவார்கள். அந்த அசரூரியான தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து இச் சரூரதாரியினுடாக உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார். உங்களால் ஆத்மாவையோ அல்லது பரமாத்மாவையோ காண முடியாது. ஆம், சிலவேளைகளில் சிலரால் ஆத்மாவின் காட்சியைக் காண முடிகின்றது. மனிதர்களால் எதனையும் புரிந்து கொள்ள முடியாதுள்ளது. பாபா அவர்களுக்கு ஓர் ஒளியின் காட்சியை அருள்கின்றார், ஏனெனில், அவர்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை உள்ளது. கூறப்பட்டது: ஒளி மிகவும் பிரகாசமானது, இனிமேலும் என்னால் அதனைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது. அதனை நிறுத்தி விடுங்கள்! கண்கள் செந்நிறம் அடைகின்றன. பாபா விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் ஒரு நட்சத்திரம். ஒரு மின்மினிப் பூச்சி மின்னுவதைப் போன்று, அவ்விதமாகவே, ஆத்மாவும் ஒரு நட்சத்திரத்தைப் போன்று சரூரத்தில் இருந்து வெளிப்படுகின்றார் (விவேகானந்தரின் உதாரணம் உள்ளது). யார் மூது மக்கள் பக்தி கொண்டிருந்தாலும், நான் அவர்களுக்கு அதற்கேற்ப ஒரு காட்சியை அருள்கின்றேன். பாபா அமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: உங்களுடைய இப் பக்தியே தொடர்ந்து செல்கின்றது. எனவே நான் அதற்கேற்ப உங்களுக்கு ஒரு காட்சியை அருள்கின்றேன். ஆத்மா எவ்வாறானவரோ, பரமாத்மாவும் அவ்வாறானவரே. ஆனால் அவர் ஞானக்கடல். ஓர் ஆத்மா உயிருள்ளவர். ஆத்மாவிலேயே சம்ஸ்காரங்கள் அனைத்தும் உள்ளன. தந்தையும் படைப்பு, விநாசம், பராமரிப்பு போன்றவற்றை மேற்கொள்கின்ற சம்ஸ்காரங்களைக் கொண்டுள்ளார். அவர் திரிமூர்த்தியாவார். எவரும் சிவபாபாவை அறியார். இதனாலேயே, அவர்கள் படைப்பவரான சிவனைத் திரிமூர்த்தியின் மேலே காட்டுவதற்கு மறந்து விட்டார்கள். உண்மையில், திரிமூர்த்தி சிவனே கஃதையின் கடவுள். ஆனால் மக்கள் 'திரிமூர்த்தி பிரம்மா' என்றே கூறுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், பிரம்மா, விஷ்ணு சங்கரரைப் படைப்பவரும் இருக்க வேண்டும். பிரம்மாவினதும் சிவபாபாவினதும் பெயர்கள் வேறுபட்டவை. இல்லாவிடின், நீங்கள் யாரைப் படைப்பவர் என அழைப்பீர்கள்? எவராலும் இதனைப் புரிந்துகொள்ள இயலாதுள்ளது. பாபா வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். உங்களுக்கு அன்பான புத்தி உள்ளது. அன்பற்ற புத்தி உடையவர்கள் கௌரவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். அவர்கள் இங்கே வந்தாலும், அவர்களின் அந்தஸ்து மிகவும் குறைவானதாக ஆகுகிறது. அவர்கள் சேமித்துக் கொண்டதெல்லாம் பின்னர் முடிவடைந்து, அவர்கள் பிரஜைகளின் மத்தியில் ஒரு குறைந்த அந்தஸ்தையே பெறுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இக்கல்வியின் மூலம் நீங்கள் என்னவாக ஆகலாம் எனப் பாருங்கள்! பாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் தேவர்களாக விரும்பினால், நீங்கள் நஞ்சு போன்ற தூய விடயங்களைத் துறக்க வேண்டும். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே உங்களை முக்திக்கும் ஜீவன்முக்திக்கும் அழைத்துச் செல்லக்கூடிய, உண்மையான சற்குரு ஆவார். அனைவரும் ஒரேநேரத்திலேயே திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். எவராவது இடைநடுவில்; நீங்கிச் சென்றுவிட முடியும் என்றில்லை. அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் முழுப் பாகங்களையும் நடிக்க வேண்டும். பின்னர் இறுதியில், நிச்சயமாக அவர்கள் அனைவரும் ஒரு பூச்சிக் கூட்டத்தைப் போன்று வீட்டிற்குத் திரும்பி செல்ல வேண்டும். இது கஃதையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், அவை கடவுள் கிருஷ்ணரின் வாசகங்கள் எனக் கூறுவதனால், கஃதையின் முக்கியத்துவம் இழக்கப்பட்டுவிட்டது. தந்தை வந்திராது விட்டால், நீங்கள் எவ்வாறு முக்தி தாமத்திற்குச் செல்வீர்கள்? பின்னர், நீங்கள் உங்களுக்குரிய நேரத்தில் உங்கள் பாகங்களை நடிப்பதற்கு வருகிறீர்கள். இது விபரமான விளக்கமாகும். எவ்வாறாயினும், அவர் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள்!

அவ்வளவுதான்! கடவுள் ஒரேயொருவரே, ஏனைய அனைவரும் அவரது குழந்தைகள். நீங்கள் இப்பொழுது திரிகாலதரிசிகள் ஆகியுள்ளீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை, ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. சதா சந்தோஷமாகவும் திருப்தியாகவும் இருப்பதற்கு, ஒவ்வொரு அடியிலும் தந்தையிடமிருந்து ஆலோசனையைப் பெறுங்கள். பிரம்மாவினூடாக சிவபாபாவை நினைவுசெய்வதுடன், அவருக்குத் தொடர்ந்தும் உங்கள் செய்தியைக் கொடுங்கள்.
2. ஒருபொழுதும் எவ்விடயத்தையிடும் சந்தேகத்தை வளர்க்காதீர்கள். உங்கள் பிராமண ஆசிரியருடனோ அல்லது தந்தை பிரம்மாவுடனோ முரண்படுவதனால் கற்பதை நிறுத்தாதீர்கள். உங்கள் புத்தியைச் சதா அன்பு நிறைந்ததாக வைத்திருங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் ஒரு மாஸ்டர் சற்குருவாக இருந்து, உங்கள் வார்த்தைகளை இரட்டை அடிக்கோடிடுவதால், அவற்றை விலைமதிக்க முடியாதவையாக ஆக்குவீர்களாக. குழந்தைகளாகிய உங்களின் வார்த்தைகள், உங்களைச் செவிமடுப்பவர்கள் சக்கரவாகப் பறவைகள் (செவிமடுப்பதற்குத் தாகமாக இருத்தல்) ஆகி விடுவதைப் போன்றிருக்க வேண்டும். உங்களைச் செவிமடுக்கும் வகையில் நீங்கள் எதையாவது கூறுவதை அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள்; இவை விலைமதிக்க முடியாத மேன்மையான வாசகங்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. நீங்கள் உங்களுக்கு வேண்டியதை உங்களுக்கு வேண்டும்பொழுதெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருந்தால் - அத்தகைய வார்த்தைகள் மேன்மையான வாசகங்கள் எனக் கூறப்பட மாட்டாது. நீங்கள் சற்குருவின் குழந்தைகளாகிய, மாஸ்டர் சற்குருக்கள் ஆதலால், உங்கள் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மேன்மையான வாசகமாக இருக்கட்டும். எந்த நேரத்திலும், நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும், சுயத்திற்கும் ஏனைய ஆத்மாக்களுக்கும் தேவையான, யுக்தியுத்தான, நன்மையுக்கும் வார்த்தைகளை மாத்திரம் பேசுங்கள். நீங்கள் பேசுகின்ற வார்த்தைகளை இரட்டை அடிக்கோடிடுங்கள்.

சுலோகம்: அனைவருக்குமான தூய, ஆக்கபூர்வமான எண்ணங்களின் இரத்தினம் ஆகித் தொடர்ந்தும் உங்கள் கதிர்களால் உலகை ஞானோதயம் பெறச் செய்யுங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---